

Uobičajena biblijska pitanja

1. 1. Mojsijeva 1:2
2. 1. Mojsijeva 1:26, 11:27
3. Isaija 9:6
4. Isaija 44:6
5. Isaija 48:16
6. Mihej 5:2
7. Matej 12:31, 32
8. Matej 3:16, 17
9. Matej 28:19
10. Jovan 1:1
11. Jovan 8:58
12. Jovan 14:16
13. Jovan 16:13
14. Dela 5:3, 4; Efescima 4:30
15. Rimljanima 8:26, 27
16. 1. Korinćanima 13:14
17. 1. Petrova 1:21
18. 1. Jovanova 5:7
19. Otkrivenje 1:4, 5
18. Otkrivenje 4:8

Za više informacija posetite:
www.acts321.org

Pitanje 1 (1. Mojsijeva 1:2)

Sveti Duh je bio prisutan prilikom stvaranja; stoga mora biti zasebna ličnost kao Otac i Sin. „*A zemlja beše bez obličja i pusta, i beše tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom.*“ 1. Mojsijeva 1:2.

Šta kažete o ovome?

Odgovor:

Prema gornjem tekstu stvaranje se pripisuje Svetom Duhu isto koliko i Ocu i Sinu. Ali ono što čitaoci ponekad ne priznaju je da se u gornjem stihu koristi prisvojna terminologija. U ovom stihu se kaže: „Duh Božji“. Ne kaže: „Bog Duh“.

Psalam 33:6 „Rečju Gospodnjom nebesa se stvoriše, i duhom usta Njegovih sva vojska njihova.“

Hebrejska reč za „dah“ je רוח (ruach) što je ista reč koja je prevedena kao „duh“ u 1. Mojsijeva 1:2. Značenje bi trebalo biti jasno: duh Božji je dah Božji. Isus potvrđuje ovo u Jovan 20:22 „*I ovo rekavši dunu, i reče im: Primite Duh Sveti.*“ Isus je udahnuo Svoj lični duh, ne nekog drugog. Isti ovaj duh se spominje u 1. Mojsijeva 1:2, „duh Božji“, što se takođe može prevesti kao i „dah Božji“.

„*Duh Božji stvorio me je, i dah Svemogućega dao mi je život.*“ Jov 33:4
Duh Božji je isto što i Njegov dah. To je ono što ova reč predstavlja.

Pitanje 2 (1. Mojsijeva 1:26, 11:7)

„*Potom reče Bog: Da načinimo čoveka po svom obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji.*“ 1. Mojsijeva 1:26. Ovaj tekst (kao i 1. Mojsijeva 11:7) dokazuje da je Bog množina tri osobe zato što se „načinimo“ odnosi na svu trojicu.

Odgovor:

Istina je da „načinimo“ znači da je prilikom stvaranja bilo više od jedne osobe, ali ne obavezno tri. Jednostavno može biti dve radije nego tri. Pismo kaže: „*Bog... koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista*“ Efescima 3:9. Trebalo bi da je očigledno da je u ovom stihu Bog neko drugi u odnosu na Isusa Hrista. A prema Jevrejima 1:2, Bog Otac je stvorio sve kroz svog Sina.

„*Ko je izašao na nebo i opet sišao? Ko je skupio vetar u pregršti svoje? Ko je svezao vode u plašt svoj? Ko je utvrdio sve krajeve zemlji? Kako Mu je ime? I kako je ime Sinu Njegovom? Znaš li?*“ Priče 30:4

Ovaj stih delo stvaranja pripisuje dvama bićima (Ocu i Sinu). Priče 8:22-30 takođe pripisuje delo stvaranja dvama bićima. Bog Otac je veliki izvor svega i On je sve stvorio kroz svog Sina Isusa Hrista.

Sada zasigurno možemo znati o kome se govori u 1. Mojsijevoj 1:26. Bog Otac je rekao svom Sinu: „*Da načinimo čoveka po svom obličju.*“ Setite se da je Hrist „obličje“ Oca

(Jevrejima 1:3), tako da svako ko je stvoren po Očevom obličju, stvoren je i po obličju Sina. Dakle, kada je Bog stvorio čoveka po svom obličju, stvorio je dva bića (1. Mojsijeva 1:27, 5:2), ne tri. ovo je zaključni dokaz da se „načinimo“ u 1. Mojsijevoj 1:26 odnosi na samo dve individue (Oca i Sina), ne tri.

Ovo razumevanje nam pomaže da shvatimo ostale slične stihove (kao što je 1. Mojsijeva 11:7). „Sidemo“ bi imalo isto značenje kao i u 1. Mojsijevoj 1:26.

Duh proroštva:

Postoji jedan interesantan komentar hrišćanskog autora E. G. White:

„Nakon što je zemlja sa svim životinjama bila dovršena, Otac i Sin su nastavili sa svojom namerom koja je kreirana pre sotoninog pada, da načine čoveka po svom obličju. Oni su zajedno skovali plan stvaranja Zemlje i svake žive tvari na njoj. I onda je Bog rekao Sinu, „da načinimo čoveka po svom obličju.“ {ISP 24, 25}

Pitanje 3 (Isaija 9:6)

„Jer nam se rodi Dete, Sin nam se daje, kome je vlast na ramenu, i ime će Mu biti: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac večni, Knez mirni.“

Odgovor:

Isaija 9:6 se često naglašava kao dokaz za trojstvo zato što je Hrist nazvan večnim Ocem. Ali to se ne može odnositi na trojstvo. Da li je Hrist Otac u trojstvu? Ako jeste, kako je onda Sin? Ili ako je i Otac i Sin, kako onda može biti trojstva? Jer je trojstvo tri osobe. Da bi se prepoznalo trojstvo mora se očuvati razlika između Oca i Sina. Hrist je nazvan „drugom osobom u trojstvu“, ali ako ovaj tekst dokazuje trojstvo, ili ako se odnosi na njega, to dokazuje da On nije drugi nego prvi. A ako je On prvi, ko je onda drugi? Veoma je jasno da se ovaj tekst ne odnosi na takvu doktrinu. I ako upoređujemo Pismo sa Pismom, možemo biti sigurni da ono ne podržava „samo Isus“ doktrinu.

Sin je okarakterisan kao večni Otac, ne Svoj, niti Svog Oca, nego dece koju mu je dao *njegov Otac*. On kaže: „*Ja i deca moja koju mi je dao Bog*“, *Jevrejima 2:13*. Pavle citira Isaija 8:18 i primenjuje na Hrista.

Štaviše, Jerusalim je „*majka svima nama*“ *Galatima 4:26*, i ona je nevesta svog Muža Isusa Hrista (*Otkrivenje 21:2*). Tako da ako je Isus suprug naše majke, to ga čini *našim* večnim Ocem.

Obratite pažnju da Isaija 9:6 kaže „*ime će mu biti... Bog silni*“. Ovaj termin naglašava Hristovu božansku prirodu. On je zaista silan, jer mu je data svaka sila (*Matej 28:18*) i On je božansko biće na osnovu svog božanskog rođenja (*Jevrejima 1:4,8*). Stoga je prikladno ophoditi se prema Sinu kao silnom, jer je moćan. Takođe je prikladno ophoditi se prema Sinu kao Bogu, jer se svevišnji Bog ophodi prema svom Sinu kao Bogu u *Jevrejima 1:8*. Stoga se termini „Otac večni“ i „Bog silni“ mogu sa pravom odnositi na Sina.

Duh proroštva:

„Koliko god pastir može voleti svoje ovce, On još više voli svoje sinove i kćeri. Isus nije samo naš pastir, On je „otac večni“. On kaže: „Znam svoje, i moje mene znaju. Kao što mene zna Otac i ja znam Oca.“ (Jovan 10,14.15) Kakva je to izjava – jedinorodni Sin, On koji je u Očevom naručju, On koga je Bog objavio kao „čovjeka druga mojega“ (Zaharija 13,7) – zajednica između Njega i večnog Boga prikazuje zajednicu između Hrista i Njegove dece na Zemlji!“ {EGW, DA 483}

Pitanje 4 (Isaija 44:6)

„Ovako govori Gospod Car Izrailjev i Izbavitelj njegov, Gospod nad vojskama: ja sam prvi i ja sam poslednji, i osim mene nema Boga.“

Odgovor:

Postoji mnogo naziva i imena u Svetom pismu koja dele Otac i Sin, i naziv „prvi i poslednji“ je jedan od njih. Ljudi automatski pripisuju ovaj tekst Isusu, jer onaj koji govori naziva sebe „izbavitelj“ i onda izjavljuje da „osim mene nema Boga“.

Da ispitamo stih i saznamo ko izgovara ove reči. Onaj koji govori kaže: „osim Mene nema Boga“, a u 8. stihu kaže: „ima li Boga osim mene? Da, nema stene, ne znam ni jedne.“ Ovo je veoma precizno izražavanje koje ukazuje da se radi o jednoj osobi. Sve zamenice su u jednini, i ukazuju da samo jedna osoba govori. Ko je ova osoba? Novi zavet razjašnjava ovo pitanje. Pavle u 1. Kor. 8:4 piše: „znamo... da nema drugog Boga osim jednog.“ I razjašnjava na koga se to odnosi dodajući „Ali mi imamo samo jednog Boga Oca. (6. stih).“ Pavle je razumeo da jedini Bog Svetog pisma mora biti Bog Otac i niko drugi.

Smatra se da se reč "Izbavitelj", koja se koristi u tekstu, odnosi na Hrista. Zapravo, Otac se takođe naziva ovako.

Isaija 63:8, 9 „Jer reče: Doista su moj narod, sinovi, koji neće izneveriti. I bi im Spasitelj. U svakoj tuzi njihovoj On beše tužan, i anđeo, koji je pred Njim, spase ih. Ljubavi svoje radi i milosti svoje radi On ih izbavi, i podiže ih i nosi ih sve vreme.“

Otac je nazvan „Spasitelj“ i Otac je taj koji je „izbavio“ Izrael. Možemo biti sigurni jer je u istom stihu Sin spomenut odvojeno, kao „anđeo, koji je pred njim (anđeo Njegove prisutnosti)“.

Zapazite takođe i 16. stih: „Ti si zaista Otac naš, ako i ne zna Avram za nas, i Izrailj nas ne poznaje; Ti si, Gospode, Otac naš, ime Ti je, otkako je veka, Izbavitelj naš.“

U Isaija 49:7, opet Bog Otac govori i naziva sebe „izbavitelj Izrailjev, svetac njegov“. Ono što je interesantno u vezi ovih tekstova je da Hrist govori kroz Isaiju u stihovima 4 i 5 i dva puta oslovljava Oca kao „Bog moj“. Ovo su sve nazivi za Oca, Jehovu (YHWH), samopostojećeg Bića, velikog Izvora svega, i od koga svi imaju svoje postojanje; „Izbavitelj Izrailjev“, koji sa svojim Sinom učestvuje u otkupljenju svog naroda; „svog sveca“, ili svetog Izraela.

Ne može neko pripisivati Isaija 44:6 Hristu samo zato što se naziva otkupiteljem. Kao što smo videli, ovaj se naziv sa punim pravom pripisuje Ocu.

Isus je shvatao ovo na isti način. Dok je odgovarao književniku (videti Marko 12:28), Isus je citirao 5. Moj. 6:4, književnik mu je rekao: „*I reče Mu književnik: Dobro, učitelju! Pravo si kazao da je jedan Bog, i nema drugog osim Njega* (Marko 12:32).“ Ko je taj jedan Bog na koga je književnik asociirao? Da li je asociirao na Isusa kao jednog Boga? Ne. Asociirao je na Boga Oca.

Drugom prilikom, dok je Isus pričao književnicima i farisejima, rekao je: „Isus odgovori: Ako se ja sam slavim, slava je moja ništa: Otac je moj koji me slavi, za kog vi govorite da je vaš Bog.“ Jovan 8:54. Isus je znao da kada književnici i fariseji kažu „Bog“, oni misle na Oca. Kada je književnik rekao „jedan je Bog, i nema drugog osim Njega“, Isus je znao da on govori o njegovom Ocu. On nije ispravio književnika govoreći: „Pogrešio si, ja sam zapravo jedini Bog Biblije.“ Nikako! Naprotiv, Biblija kaže da je Isus video da je odgovor bio diskretan ili mudar i rekao je književniku: „nisi daleko od carstva Božjeg.“ Marko 12:34. Isus je znao da je ovaj čovek u pravu, da postoji samo jedan Bog, Otac, i da nema drugog Boga osim Njega.

Sa ovim razjašnjenjem Novog zaveta, možemo biti potpuno sigurni o kome govori Isaija 44:6. Hrist je Onaj koji govori, jer je On reč Božja, ali govori reči svog Oca.

U 2. Mojsijevoj 23:20-22 čitamo:

*„Evo, ja šaljem anđela svog pred tobom da te čuva na putu, i da te odvede na mesto koje sam ti pripremio. Čuvaj ga se, i slušaj ga, nemoj da ga rasrdiš, jer vam neće oprostiti greh, jer je moje ime u njemu. Nego ako ga dobro uzaslušaš i ustvoriš sve što **kažem**, ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.“*

Bog Otac je konačni prvi i poslednji, On je veliki izvor svega, i njegov Sin je nasledio taj naziv na osnovu svog božanskog rođenja.

Poenta teksta je da Bog poredi sebe sa paganskim lažnim bogovima.

Isaija 44:8 „*Ne bojte se i ne plašite se; nisam li ti davno kazao i objavio? Vi ste mi svedoci; ima li Boga osim mene? Da, nema stene, ne znam ni jedne.*“ Kada ispitajte ostale stihove (9-20) dolazite do ovog zaključka.

Duh proroštva:

„Kao Otkupitelj sveta, Hristos je stalno bio suočen s prividnim neuspehom. On, vesnik milosti našem svetu, kao da je izvršio malo od dela koje je čeznuo da izvrši podižući i spašavajući. Sotonski uticaji stalno su delovali stvarajući prepreke na Njegovom putu. Ali On se nije obeshrabrivao. Kroz Isajino proročanstvo On objavljuje: „Uzalud se trudih i naprazno potroših silu svoju; ali opet sud je moj u Gospoda i posao moj u Boga mojega... Ako se Izrailj i ne sabere, opet ću se proslaviti pred Gospodom, i Bog će moj biti sila moja.“ Hristu je dato obećanje: „Ovako veli Gospod, izbavitelj Izrailjev, svetac njegov, onome kojega preziru, na koga se gadi narod... Ovako veli Gospod... Čuvaću te i daću te da budeš zavet narodu da utvrdiš zemlju i naslediš opustelo nasledstvo; da kažeš suznjima; izidite; onima koji su u mraku: pokažite se... Neće biti gladni ni žedni, neće ih biti vrućina ni sunce; jer kome ih je žao, on će ih voditi, i pokraj izvora vodenih provodiće ih.“ Isaija 49,4.5.7-10. {DA 678.3}

„On (Bog Otac) je ranije održavao vezu s ljudima **preko** Hrista; sada održava vezu s ljudskim rodom **u** Hristu.“ {DA 116.2}

„Od greha naših prvih roditelja, nije bilo direktne komunikacije između Boga i čoveka. Otac je dao svet u Hristove ruke, da bi kroz njegovo posredničko delo mogao otkupiti čoveka, i opravdati autoritet i svetost Božjeg zakona. Svo zajedništvo između Neba i palog roda je bilo kroz Hrista.“ {TMK 102.2}

Pitanje 5 (Isaija 48:16)

Prema Isaiji 48:16, kada je Hrist poslat na svet, poslat je i od Oca i od svetog Duha. „Pristupite k meni, čujte ovo: od početka nisam govorio tajno; otkako to bi, bejah onde; a sada Gospod Gospod posla me i Duh Njegov.“ Nije li ovo jasan dokaz u korist trojstva?

Odgovor:

Veoma kratak pregled na stih u originalnom jeziku nam govori da je pogrešno prevedeno i da je pogrešno shvaćeno. Isti stih u nekoliko drugih prevoda:

„a sada me je Gospod Bog poslao i dao mi svog duha.“ (Bible in Basic English)

„a sada me je Gospod BOG poslao i njegov Duh.“ (Revised Standard Version)

„a sada me je Gospod Jehova poslao, i Njegov Duh.“ (Young's Literal Translation)

Sudeći po kontekstu, čini se da ovo govori Hrist. Bog Otac je taj ko je poslao Isusa na njegovu misiju (Jovan 3:16). Kada je Isus došao na svet kao Mesija, Bog je poslao Svog Svetog Duha na Njega (Isaija 11:2; 42:1; 61:1-3; Matej 3:16; Luka 4:18-21; Jovan 1:32, 33; Dela 10:38). U ovom tekstu Isus prosto govori da me je Bog Otac poslao i pomazao me svojim Duhom. Postoji samo jedan koji šalje (Otac), ne dvojica. Ovo je potvrđeno na bezbroj mesta (Jovan 5:30, 36, 37; 6:39, 44, 57; 8:16, 18, 29, 42; 12:49; 14:24; 17:21, 25; 20:21; Galatima 4:4-6; 1. Jovanova 4:10, 14;).

Pitanje 6 (Mihej 5:2)

„A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među hiljadama Judinim, iz tebe će mi izaći koji će biti Gospodar u Izrailju, kome su izlasci od početka, od večnih vremena.“ (Margina: dana večnosti) Mihej 5:2. Ne dokazuje li ovaj tekst Hristovu večnu preegzistenciju?

Odgovor:

Značenje ovog teksta je jasno kada razumemo termine „izaći“ i „večnih vremena“. Tekst u tri druga prevoda Biblije:

„I njegovi izlasci su od *davnine*, od *starine*.“ *starine*.“ YLT

„čije je *poreklo* od *davnine*, od antičkih dana.“ RSV

„čiji izlazak je nameren od prošlog vremena, od *večnih dana*.“ BBE

Termin „izlasci“ potiče od hebrejske reči מוציא *mowtsa' ah* (Strong 04163) što znači porodični *potomak* ili poreklo, mesto izlaska kao što kaže RSV. Prema The Award English Dictionary, reč „poreklo“ znači „rođenje, doći u postojanje“. Što se tiče reči „večnih“ kao što možete videti u RSV, YLT, BBE i KJV na margini, znači „dani večnosti“, „večni dani“, „antički dani“, ili „dani starine“.

Kada u tekst ubacimo značenja, čitaće se ovako: „čije poreklo (porodično poreklo/ rođenje) je od davnine, antičkih dana (večnih dana)“ RSV.

Tako da ovaj tekst govori o Hristovom večnom i božanskom sinaštvu, kao što je veoma često rečeno; Jedinorodni od Oca (Jovan 3:16, 1:14), iste prirode kao i on (Jovan 10:30), i različita osoba od njega (Priče 30:4; Jovan 8:17, 18); večna Reč koja je izašla od njega, i bila sa njim u danima večnosti (Jovan 1:1, 2), i zaista Bog po prirodi (Jevrejima 1:8). Dok prvi deo stiha ističe njegovo ljudsko rođenje, drugi deo ističe njegovo božansko rođenje; koje je, zbog preuzvišenosti i neopisivosti tog čina, izraženo u množini, „izlasci“.

Duh proroštva:

Zapazite kako sestra White koristi isti tekst, i na ispravan način primenjuje frazu „izlasci“.

„Njegovi su „izlasci od početka, od večnih vremena“ (Mihej 5:2). A Sin Božji kaže o sebi: „Gospod me je imao u početku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam... kad je postavljao temelje zemlji; Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda.“ Priče 8:22-30.“ {PP 34}

Tamo jasno kaže da su Hristovi „izlasci“ bili „pre dela njegovih“, što znači *pre stvaranja*. Tako je Hrist proizišao u večnosti, ili pre nego što je vreme stvoreno.

Pitanje 7 (Matej 12:31, 32)

Kada negiramo Svetog Duha kao treće božansko biće, mi činimo neoprostiv greh. *„Zato vam kažem: svaki greh i hula oprostiće se ljudima; a na Duha Svetog hula neće se oprostiti ljudima. I ako ko reče reč na Sina čovečijeg, oprostiće mu se; a koji reče reč na Duha Svetog, neće mu se oprostiti ni na ovom svetu ni na onom.“ Matej 12:31, 32. Zašto ne prestanete reklamirati ovaj užasan greh?*

Odgovor:

Ovaj stih je često pogrešno shvaćen i pogrešno primenjen tako da znači da je neoprostiv greh odbijanje *ličnosti* svetog Duha. Ali da li je ovo ispravno tumačenje? Šta zapravo znači „hula na svetog Duha“?

„A Isus znajući misli njihove reče im: Svako carstvo koje se razdeli samo po sebi, opusteće; i svaki grad ili dom koji se razdeli sam po sebi, propašće. I ako sotona sotonu izgoni, sam po sebi razdelio se; kako će dakle ostati carstvo njegovo? I ako ja pomoću Veelzevula izgonim đavole, sinovi vaši čijom pomoću izgone? Zato će vam oni biti sudije. A ako li ja Duhom Božijim izgonim đavole, dakle je došlo k vama carstvo nebesko. Ili kako može ko ući u kuću jakoga i pokućstvo njegovo oteti, ako najpre ne sveže jakoga? I onda će kuću njegovu opliniti. Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji ne sabira sa mnom, prosipa. Zato vam kažem: svaki

greh i hula oprostice se ljudima; a na Duha Svetog hula neće se oprostiti ljudima. “ Matej 12:25-31

Paralelnu priču nalazimo u Markovom Jevandelju. Ovaj tekst baca dodatno svetlo na ovo pitanje:

„Zaista vam kažem: svi gresi oprostice se sinovima čovečjim, i huljenja na Boga, makar kakva bila: A koji pohuli na Duha Svetog nema oprostjenja vavek, nego je kriv večnom sudu. Jer govorahu: U njemu je nečisti duh. “ Marko 3:28-30

U ovom tekstu čitamo da je razlog zbog kojeg Isus upućuje ljude na neoprostiv greh bio „Jer govorahu: U njemu je nečisti duh.“ Nakon što je iscelio slepog i gluvog čoveka fariseji su optužili Isusa da isteruje đavole pomoću Veelzevula (Matej 12:24), u odgovoru na njihovu optužbu Isus je rekao: „Svaki greh i hula oprostice se ljudima; a na Duha Svetog hula neće se oprostiti ljudima.“ Kakvu vezu ima optužba na Isusovo izvođenje čuda pomoću Veelzevula sa odbacivanjem Svetog Duha? Šta je navelo Isusa da kaže ono što je rekao?

Jasno je da je greh protiv Svetog Duha počinjen kada neko *svesno i namerno delovanje svetog Duha pripisuje Sotoni*. Kada neko odlučno i uporno odbija istinu i dokaz, on onda greši protiv Svetog Duha. Neoprostiv greh nije odbacivanje ličnosti Svetog Duha, već odbaciti svetlost i pokajanje i ono na šta nas upućuje Božji Duh. Neprestanim odbijanjem da se pokajemo i da prihvatimo svetlost kojom nam Bog pokazuje put, sprečavamo Boga da dopre do nas. Dovodeći sebe u tu poziciju da Bog ne može da dopre do nas mi činimo neoprostiv greh jer Bogu ne ostavljamo put da dopre do nas.

Duh proroštva:

„Hula na Duha Svetog ne nalazi se u nekoj iznenadnoj i neočekivanoj reči ili postupku, već u upornom i odlučnom suprotstavljanju istini i pruženim dokazima. (MS 30, 1890). “ {5BC 1093.1}

„Na greh protiv Svetog Duha niko ne treba da gleda kao na nešto tajanstveno i neodređeno. Hula na Svetog Duha je greh upornog odbijanja da se odazovem pozivu na pokajanje. “ {FLB 58.8}

Prema nadahnuću, hula na Svetog Duha je greh upornog odbijanja pozivu na pokajanje i odlučnom suprotstavljanju istini i pruženim dokazima.

U Duhu proroštva čitamo:

„Oni koji su iznosili ovakvu optužbu protiv Hrista, stajali su na opasnom tlu. Oni su gasili poslednji zrak svetlosti koji potiče sa Božjeg prestola ka njihovim dušama koje su neprosvećene i pune predrasuda. Isus ih je upozorio na njihovu opasnost govoreći: „svaki greh i hula oprostice se ljudima; a na Duha Svetog hula neće se oprostiti ljudima. I ako ko reče reč na Sina čovečijeg, oprostice mu se; a koji reče reč na Duha Svetog, neće mu se oprostiti ni na ovom svetu ni na onom.“ {ST, October 1, 1896 par. 5}

„Odbacujući svetlost koja ih je obasjavala, i odbijajući da ispitaju dokaz da vide da li je poruka bila sa neba, fariseji su sagrašili protiv Svetog Duha. Hrist, Otkupitelj sveta bio je na svetu. “ Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo. U Njoj beše život, i život beše videlo ljudima. I Videlo se svetli u tami, i tama Ga ne obuže... Na svetu beše, i svet kroza Nj posta, i svet Ga ne pozna. K svojim dođe, i svoji Ga ne primiše. “ Glas njegovog Duha

im je došao govoreći: „Ovo je Sin Božji; njega verujte.“ Ali okrećući svoje lice od svetlosti, odbili su da slušaju. Umesto toga, odabrali su da razviju svoje neverovanje. Tako bi svetlost, da su je prihvatili, bila za njih miris života koji vodi u život, ali su je odbacili i postala im je miris smrti koji vodi u smrt - smrt za duhovnost.“ {RH, July 27, 1897 par. 2}

„Brate P, ti pitaš da li si učinio greh koji nema oprostaja ni u ovom životu ni u životu koji će doći. Ja ti odgovaram: ne vidim ni najmanjeg dokaza da je to zaista tako. U čemu se sastoji greh protiv Svetog Duha? - Ako se delovanje Svetog Duha namerno pripisuje sotonu. Pretpostavimo, na primer, da je neko svedok naročitog delovanja Duha Božjeg. On je osvedočen očevitim dokazima da je to delo u potpunom skladu sa Svetim spisima, i Duh svedoči njegovom duhu da je to od Boga. Kasnije, međutim, on podleigne iskušenju; oholost, samouverenost ili neka druga negativna osobina zagospodari njime i on odbacujući sve dokaze o božanskom karakteru tog dela, izjavljuje da je ono što je do tada smatrao silom Svetog Duha u stvari bila sila sotonina. Bog posredstvom svoga Duha deluje na ljudsko srce; ali kad se ljudi namerno suprotstave tom Duhu i izjave da On dolazi od sotone, oni presecaju kanal kojim Bog može da održava vezu sa njima. Ne priznajući dokaze koje im je Bog u svojoj milosti dao, oni odbacuju svetlost koja je obasjavala njihova srca, i zbog toga bivaju prepušteni da ostanu u tami. Tako se doslovno ispunjavaju Hristove reči: „Ako je dakle videlo što je u tebi tama, a kamoli tama?!“ Oni koji učine ovaj greh mogu za izvesno vreme spolja da izgledaju kao deca Božja; ali kad pod uticajem okolnosti razviju svoj karakter i pokažu kakvog su duha, pokazaće se da su na strani neprijatelja, i da stoje pod njegovom crnom zastavom.“ {Testimonies for the Church, vol. 5, p. 634}

Pitanje 8 (Matej 3:16, 17)

„I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše Mu se nebesa, i vide Duha Božjeg gde silazi kao golub i dođe na Njega. I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.“ Matej 3:16, 17. U Hristovom krštenju vidimo da Otac govori sa neba, Hrist je na zemlji a sveti Duh silazi u obliku goluba. Ne dokazuje li ovo jednostavno prisustvo tri različite osobe, ili trojstvo?

Odgovor:

Odgovor je veoma jednostavan. Ako ne dodajemo tekstu ono što ne piše nećemo biti zbunjeni. Biblijsko objašnjenje:

Matej 3:16 I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše Mu se nebesa, i vide Duha Božjeg gde silazi kao golub i dođe na Njega.

Marko 1:10 I odmah izlazeći iz vode vide nebo gde se otvori, i Duh kao golub siđe na Njega.

Luka 3:21, 22 A kad se krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i moljaše se Bogu, otvori se nebo, I siđe na Nj Duh Sveti u telesnom obliku kao golub, i ču se glas s neba govoreći: Ti si Sin moj ljubazni, Ti si po mojoj volji.

Jovan 1:32 I svedoči Jovan govoreći: Videh Duha gde silazi s neba kao golub i stade na Njemu.

Iz ovih činjenica uviđamo nekoliko objašnjenja:

- a. To je Duh *Božji*. To je bio nečiji Duh, Božji.
- b. Njegov *silazak* je bio golubinji.
- c. Njegov *oblik* je bio kao golubinji.
- d. Jovan ga naziva „ono“. (KJV)

Da li ove činjenice podržavaju zaključak da je sveti Duh neko biće odvojeno od Boga? Jovan ga svakako ne bi oslovljavao sa „ono“ govoreći o božanskom biću. Bog zapravo poseduje svetog Duha (to je Duh *Božji*).

„Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla me da iscelim skrušene u srcu; da propovedim zarobljenima da će se otpustiti, i slepima da će progledati; da otpustim sužnje;“ Isaija 61:1; Luka 4:18

Isus je ove reči izgovorio nakon kušanja u pustinji. One su bile direktno ispunjenje starozavetnog proročanstva o silasku Duha:

Isaija 11:2 „I na Njemu će počivati Duh Gospodnji, duh mudrosti i razuma, duh saveta i sile, duh znanja i straha Gospodnjeg.“

Isaija 42:1 „Evo sluge mog, koga podupirem, izabranika mog, koji je mio duši mojoj; metnuću Duh svoj na Njega, sud narodima javljaće.“

Svakom iskrenom čitaocu ovo je veoma jednostavno i jasno. Sveti Duh je Duh *Gospodnji*, njegov lični Duh a ne neko drugi nazvan „Duh Gospodnji“. Mnogi veruju u laž da su „Duh Gospodnji“, „Duh Božji“, „sveti Duh“ itd. lična imena. Nisu. Ona zapravo opisuju ko je Duh i kakav je. Pripada Gospodu i svet je zato što pripada Onom ko je svet.

Zato je Isus mogao da kaže:

Jovan 10:37, 38 „Ako ne tvorim dela Oca svog ne verujte mi. Ako li tvorim, ako meni i ne verujete, delima mojim verujte, da poznate i verujete da je Otac u meni i ja u Njemu.“

Na koji način je Otac u Hristu?

Odgovor nalazimo u stihovima koji su gore pomenuti. Otac je bio u Isusu svojim Duhom. I na taj način će Isus biti u nama (Jovan 14:20), svojim Duhom.

Duh proroštva:

Ako razumemo prethodno rečeno bićemo sposobni da bolje razumemo tekstove. Ovaj zaključak je potvrđen kada ispitamo komentare iz Duha proroštva po ovom pitanju: *„Nikada ranije anđeli nisu slušali takvu molitvu. Oni su žarko želeli da svom voljenom Zapovedniku donesu vest ohrabrenja i utehe. Ali ne – sam Otac će odgovoriti na molbu svoga Sina. Neposredno s prestola izlazili su zraci njegove slave. Nebesa su se otvorila i na Spasiteljevu glavu sišla je najčistija svetlost u obliku goluba – prikladan znak Onoga koji je ponizan i krotak. Od ogromnog mnoštva na Jordanu, malo njih, osim Jovana, raspoznalo je ovo nebesko viđenje. Ipak, svečana ozbiljnost božanskog Prisustva počivala je nad okupljenima. Narod je stajao i u tišini posmatrao Hrista. Njegova prilika kupala se u svetlosti koja večno okružuje Božji presto. Njegovo podignuto lice bilo je proslavljeno, što nikada ranije nisu videli na čovekovom licu. Sa otvorenih nebesa čuo se glas kako govori: „Ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.““ {DA 112 1898}*

Prema gornjoj izjavi, to je bila svetlost u obliku goluba koja je sišla na Spasiteljevu glavu i „slava“ ’Oca lično’, ne trećeg bića koje se zove ’Bog Sveti Duh’.

Ako objašnjenje Isusovog krštenja išta dokazuje, to je da postoji Otac na Nebu, njegov Sin Isus Hrist i njihov Duh. Upravo ono što je Duh Gospodnji otkrio kroz Duha proroštva:

„Oni imaju jednog Boga i jednog Spasitelja, a zajednički Duh — Hristov Duh — uneće slogu u njihove redove.“ {9T 189}

Pitanje 9 (Matej 28:19)

„Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha.“ Matej 28:19. Ako je trojstvo pogrešno, zašto nam je Isus rekao da krstimo u „ime Oca i Sina i svetog Duha“? Ne dokazuje li ovaj stih da su na nebu tri osobe u božanstvu?

Odgovor:

Pre nego što damo odgovor na gornji stih, voleli bismo da postavimo čitaocu neka pitanja za razmišljanje:

- Da li je Isus u tom stihu upućivao na Božji identitet ili na nešto drugo?
- Da li stih pominje reč Bog?
- Da li nam stih govori da se Bog sastoji od tri bića ili osobe?
- Da li nam stih govori išta o prirodi ovo troje?
- Da li nam stih govori ko je sveti Duh?
- Da li nam stih govori da postoje tri imena?

Iskren odgovor na gornja pitanje je ne. Ovaj stih se ne bavi time ko je Bog i ne govori nam o prirodi Oca, Sina i svetog Duha. Ali nam potvrđuje da postoje Otac, Sin i Sveti Duh. Nema sumnje u postojanje ijednog od njih.

U stihu nije definisan odnos između Oca, Sina i Svetog Duha. Insistirati na tome znači da postoje tri osobe u božanstvu, što prevazilazi informaciju koja je sadržana u tekstu. U ovom stihu nema dokaza koji daje definiciju odnosa kao tri su-jednaka, su-večna bića.

Šta znači ovaj tekst? Kako su ga razumeli oni koji su čuli taj Hristov nalog? Odgovor se lako nalazi kada proučavamo Dela apostolska. Nalazimo da su sva zabeležena krštenja izvedena u Isusovo ime a ne u ime Oca, Sina i svetog Duha (Dela 2:38; 8:16; 10:48; 19:5).

Postavlja se pitanje da li su učenici pogrešno shvatili Isusov nalog? Da li su pogrešili krsteći ljude samo u Gospodnje ime? Ne verujemo. Verujemo da su učenici bolje shvatili nalog nego što mnogi danas shvataju. Razlog zašto nisu videli razliku između krštenja u ime Gospodnje ili u ime Oca, Sina i svetog Duha nalazimo u sledećem:

Reč „ime“ znači 'autoritet' (Jovan 5:43). Kada smo kršteni mi dolazimo pod autoritetom i silom Oca, Sina i svetog Duha. Korišćenje pojedinačnih 'imena' potvrđuje ovu činjenicu. Mi sada ispovedamo da smo pod autoritetom i karakterom Oca, Sina i Duha.

Isusu je data svaka vlast na nebu i zemlji (Matej 28:18; Jovan 5:27; Jovan 5:43). On ima autoritet Oca, autoritet Sina (sebe) i sa ispravnim razumevanjem Svetog Duha (da je to njegov lični Duh, sam Hrist i niko drugi), on ima autoritet Svetog Duha. Hrist ima ovaj autoritet zbog svog odnosa sa Ocem (jer je njegov Jedinorodni Sin). To je njegovo božansko nasleđe (Jevrejima 1:4).

Stoga, budući da Isus ima autoritet Oca (svog Oca), Sina (sebe) i Svetog Duha (svog ličnog Duha), krštenja zabeležena u Delima apostolskim (u ime ili pod autoritetom Gospoda) su prepoznata kao autoritet Oca, Sina i Svetog Duha; najveći autoritet na nebu i zemlji. Hrist je jedini posrednik pomoću kog možemo doći pod autoritetom (Jovan 14:6).

Duh proroštva:

Hrist je krštenje učinio znakom ulaska u njegovo duhovno carstvo. On ga je učinio potrebnim uslovom kom se svi koji žele da budu priznati da su pod autoritetom Oca, Sina i svetog Duha moraju pokoriti. Pre nego što čovek u crkvi nađe dom, pre nego što pređe prag Božjeg duhovnog carstva, on mora primiti obeležje božanskog imena, „Gospod pravda naša.“ Jer. 23:6... Oni koji su kršteni u trostruko ime Oca, Sina i svetog Duha, na početku svog hrišćanskog života javno potvrđuju da su ostavili službu Sotoni i postali članovi carske porodice, deca nebeskog Cara. Oni su poslušali zapovest: „Zato iziđite između njih i odvojte se, ... i ne dohvatajte se do nečistote.“ I na njima je ispunjeno obećanje: „I ja ću vas primiti, i biću vam Otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri.“ 2. Kor. 6:17, 18. {FLB 145.4}

Biti kršten u trostruko ime znači biti pod autoritetom Oca, Sina i Svetog Duha, što znači primiti obeležje božanskog imena „*Gospod pravda naša*“. Postajemo deca nebeskog Cara (jednina).

*„Koji pobedi učiniću ga stubom u crkvi Boga svog, i više neće izići napolje; i napisaću na njemu **ime Boga svog**, i ime novog Jerusalima, grada Boga mog, koji silazi s neba od Boga mog, i **ime moje novo**.“ Otkrivenje 3:12*

Posebna grupa, 144.000 je zapečaćena sa jednim imenom, ne tri:

„I videh, i gle, Jagnje stajaše na gori sionskoj, i s Njim sto i četrdeset i četiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na čelima svojim.“ Otkrivenje 14:1

Ovi tekstovi bacaju svetlost na značenje Hristovih reči u Mateju 28:19. Hrist nije učio o trojstvu bogova. Kršteni smo u ime Oca, Sina i svetog Duha. Ovim izražavamo naše verovanje u postojanje jednog istinitog Boga, posredstvo njegovog Sina, i uticaj Svetog Duha.

Kada smo odgovorili na ovaj stih, voleli bismo da uputimo da je Matej 28:19, koji je široko korišćen od strane trinitarijanaca da dokažu trojstvo, zapravo uspostavio sam Gospod da bi sačuvao crkvu od lažnih doktrina kao što je trojstvo.

Pre nego što odemo dalje, moramo razumeti šta uči doktrina o trojstvu. Mnogi trinitarijanci nisu svesni ove činjenice: kada jednom poverujete u trojstvo, automatski negirate istinu da je Bog Otac *pravi* Otac i da je Isus *pravi* Sin. Trinitarijanski um vidi ove termine samo kao alegorije i metafore. „Otac“ i „Sin“ su zapravo su-večna božanska bića bez pravog odnosa Otac-Sin. Citiraćemo primer da bismo pojasnili ovu činjenicu:

- *„Plan spasenja je obuhvaćen u zavetu od strane tri lica božanstva, koja poseduju attribute božanstva... Jedno od božanskih bića prihvatilo je da igra i ušlo u ulogu Oca, drugo biće je preuzelo da igra ulogu Sina...“ (Adventist Review Oct. 31, 1996 p.12, week of prayer)*

- „Odnos između Oca i Sina u božanstvu trebalo bi razumeti u metaforičkom smislu, a ne u bukvalnom, doslovnom smislu.“ (Max Hatton, *Understanding the Trinity*, p. 97)

Prema ovome, verovanje u trojstvo je zapravo negiranje pravog odnosa Otac-Sin. Ovo kažu učitelji i vođe koji promoviraju ovu ideju o Bogu. Hristov nalog u Matej 28:19 je dat da bi sačuvao njegovu crkvu od takvih pojmova i ideja koje uništavaju samu srž Jevanđelja. Razlog je sledeći:

„Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha.“ Matej 28:19

Pre krštenja nam je zapovedeno da „naučimo sve narode“. Šta treba da ih naučimo?

„I reče im: Idite po svemu svetu i propovedite jevanđelje svakom stvorenju. Koji uzveruje i pokrsti se, spašće se; a ko ne veruje osudiće se.“ Marko 16:15, 16

Prema samom Isusu treba da ih naučimo Jevanđelje. Šta je Jevanđelje? Svi znamo stih koji najbolje sumira Jevanđelje:

„Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.“ Jovan 3:16

Kada je Isus u Matej 28:19 rekao „naučite sve narode“, on nam je naložio da naučimo sve ljude da je Bog tako voleo svet da je dao svog Jedinorodnog Sina.

Videli smo da trinitarijanski pogled zapravo negira Hristovo pravo sinaštvo i očinstvo Boga Oca. Oni priznaju da je ovaj odnos samo metafora i igra uloga. Samo ovo je dovoljno da nam pokaže da verovanje u trojstvo u potpunosti protivreči nalogu koji je Isus dao u Mateju 28:19.

Osim toga, ako odemo u Marko 16:16 čitamo „Koji uzveruje i pokrsti se, spašće se; a ko ne veruje osudiće se“. Šta je to što se mora verovati pre krštenja? Jedan događaj jasno odgovara na pitanje.

Evnuh koga je krstio apostol Filip odgovorio je na ovo pitanje u Delima 8:37. (Molimo čitajte ovaj stih u kontekstu). Pokrenut Svetim Duhom, Filip se morao uveriti da je Evnuh verovao u nešto svim srcem *pre* nego što bi mogao da ga krsti:

„A Filip mu reče: Ako veruješ od svega srca svog, možeš. A on odgovarajući reče: Verujem da je Isus Hristos Sin Božji.“

Ovo nam daje pozitivan dokaz da je temeljna instrukcija koja mora prethoditi krštenju - učenje po pitanju Božjeg Sina. Da bi zaštitio svoju crkvu od lažnih verovanja, Isus je zapovedio svojim sledbenicima da nauče sve ljude Jevanđelju i da veruju svim srcem u činjenicu da je on Sin Božji. Dragi čitaoc, ovo je ozbiljno. Naš Gospod i Učitelj je jasno rekao da „*onaj ko ne veruje osudiće se*“ Marko 16:16.

Zapravo, dok je propovedao Jevanđelje Nikodimu Isus je rekao:

„Koji Njega veruje ne sudi mu se, a koji ne veruje već je osuđen, jer ne verova u ime Jedinorodnog Sina Božijeg.“ Jovan 3:18

Mi negiramo Hristovo božansko sinaštvo kada to svodimo na metaforu ili ulogu. Hrist je dao veoma ozbiljno i svečano upozorenje svima koji bi mogli biti iskušani da dovedu u pitanje njegovo božansko sinaštvo. Hajde da se svi obazremo na Učiteljeve reči.

„Koji veruje Sina Božijeg ima svedočanstvo u sebi; koji ne veruje Bogu načinio Ga je lažom, jer ne verova svedočanstvu koje svedoči Bog za Sina svog. I ovo je svedočanstvo da nam je Bog dao život večni; i ovaj život večni u Sinu je Njegovom. Ko ima Sina Božijeg ima život; ko nema Sina Božijeg nema život. Ovo pisah vama koji verujete u ime Sina Božijeg, da znate da imate život večni i da verujete u ime Sina Božijeg.“ 1. Jovanova 5:10-13.

Dragi čitaocē, negirati istinski odnos između Oca i Sina nazivajući ga metaforom, negirati istinsko oćinstvo Boga Oca, i istinsko sinaštvo Isusa Hrista nazivajući to ulogama smatra se negiranjem Oca i Sina. Zato je Isus svojim sledbenicima rekao da nauće ljude istini pre nego što ih krste. Lažne ideje o Bogu potiću od Božjeg neprijatelja:

„Ko je lažljivac osim onog koji odriće da Isus nije Hristos? Ovo je antihrist, koji se odriće Oca i Sina.“ 1. Jovanova 2:22

„Spasitelj je dao obećanje Svoje prisutnosti svima koji rade u duhu istinske službe. „Data mi je svaka vlast na nebu i na zemlji,“ On kaže: „Idite dakle i naućite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha, ućeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka.“ Dok svojim slušaocima predstavljate Reć, potvrđujte ovo obećanje Hristove prisutnosti. Ne postoji dan, nijedan ćas u danu kada On neće biti pored vas svojim Svetim Duhom. On se nalazi na svakom skupu koji je održan u Njegovo ime. Njegovo obećanje je dato za onoliko koliko će vreme trajati.“ {AUCR, December 30, 1907 par.3}

Pitanje 10 (Jovan 1:1)

Jedan od najjasnijih tekstova koji dokazuju trojstvo je Jovan 1:1. „U početku beše Reć, i Reć beše u Boga, i Bog beše Reć.“ Kako objašnjavate ovo?

Odgovor:

Ovaj tekst je više pogrešno shvaćen i pogrešno iskorišćen da podrži ućenje koje je upravo suprotno od onog što ovaj tekst zaista govori. Ispitajmo ukratko tekst na grćkom originalu:

en 1722	arch 746	hn 2258	logos 3056	kai 2532	logos
3056					
U	poćetku	beše	Reć	i	Reć
hn 2258	pros 4314	yeon 2316	kai 2532	yeov 2316	hn 2258
3588					
beše	sa (u)	Bogom	i	Bog	beše
logos 3056					
Reć					

Letimićan osvrt na originalni tekst govori nam da dve (ili obe) reći prevedene sa „Bog“ u datom tekstu nisu identićne. Prva reć je *imenica* (Yeon) koja se odnosi na Oca, a druga je *pridev* (Teos) koja se odnosi na Isusa. Možete uvideti razliku između ove dve reći ćitajući poslednje slovo istih. Iz ovog razloga mnogi prevodi tretiraju ovaj stih na naćin da bi se uvidela ova

činjenica. Na primer, prevodi James-a Moffat-a, Hugh J. Schonfield-a i Edgar-a Goodspeed-a glase:

„...i Reč beše božanska.“

Postoje i druge varijacije. Današnja English Version kaže: *„...i Reč beše ista kao Bog.“* Revised English Bible kaže: *„i šta beše Bog, to beše i Reč.“*

Vidimo da različiti prevodi daju značenje koje je u harmoniji sa originalom. Tako nam ovaj tekst govori da je Reč, Hrist, *božanska* isto kao i Otac (poseduje Božju prirodu). Ne kaže nam da je Hrist Bog Otac, jedna te ista osoba.

Kako god, pitanje koje treba da postavimo je: „O kom početku ovaj tekst govori?“ Da li je ovo početak zemlje? Stvaranja? Odgovor je Ne. Razlog tome je što stvaranje uopšte nije pomenuto u ovom stihu. To dolazi u 3. stihu „*Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo.*“

Prema ovome, ako je sve stvoreno kroz Njega (Hrista-Reč) onda početak u 1. stihu mora biti *pre* stvaranja. Paralelan tekst nalazimo u Pričama 8:22-30. Ovaj tekst je podeljen u dva dela. Prvi deo govori o Hristovom rođenju na nebu pre nego što je išta stvoreno. Dok nam drugi deo govori ko je bio sa Bogom tokom stvaranja:

„Gospod me je imao u početku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova ja sam se rodila; Još ne beše načinio zemlje ni polja ni početka prahu vasiljenskom;“ 22-26

U početku svog puta Bog je Hrista imao/postavio/rodio. Kološanima 1:15 to kaže na ovaj način „*Koji je obličje Boga što se ne vidi, koji je rođen pre svake stvari.*“

Početak je bio „pre dela svojih, pre svakog vremena“, pre „postanja zemlje“, „kad ne beše bezdana“, kad ne beše izvora obilatih vodom“, „pre nego se gore osnovaše, pre humova“, „dok još ne beše načinio zemlje... itd.“ Hrist govori da je proizašao u početku pre nego što se desilo stvaranje.

Drugi deo teksta u Pričama 8 kaže:

„Kad je uređivao nebesa, onde bejah; kad je razmeravao krug nad bezdanom. Kad je utvrđivao oblake gore i krepio izvore bezdanu; Kad je postavljao moru među i vodama da ne prestupaju zapovesti Njegove, kad je postavljao temelje zemlji; Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda;“ 27-30

Ovaj deo nam govori da je Hrist, Reč, bio sa Bogom tokom stvaranja. RSV prevodi 30. stih na ovaj način: „tada bejah pored njega, kao *upravitelj; bejah mu milina svaki dan, i veseljah se pred njim svagda,*“ što ukazuje da je Isus bio upravitelj prilikom stvaranja sveta, ili kao što Jovan 1:3 kaže: „Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo.“

Kološanima 1:16, 17 kaže isto: „*Jer kroz Njega bi sazdana sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza Nj i za Nj sazda. I On je pre svega, i sve je u Njemu.*“

Ovde se nalaze tri reference jedna do druge:

Jovan 1:1-3

U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. 1

Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. 3

Kološanima 1:15-17

Koji je obličje Boga što se ne vidi, koji je rođen pre svake stvari.

Jer kroz njega bi sazđano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prestoli ili gospodstva ili poglava - rstva, ili vlasti: sve se kroza nj i za nj sazda.

I on je pre svega, i sve je u njemu. 17

Priče 8:22-30

„Gospod me je imao... Pre vekova postavljena sam,... ja sam se rodila“ 22-26

„Kad je uređivao nebesa, onde bejah:... kad je postavljao temelje zemlji; tada bejah kod nje ga upravitelj; bejah mu milina svaki dan, i veseljah se pred njim svagda;“ 27-30

Prema ovome, Jovan 1:1-3 ne samo da ne uči trojstvo, već ako se pravilno shvati, uči i podržava Hristovo božansko sinaštvo.

Duh proroštva:

Pored toga, sestra White nam kaže:

„Hrist im je pokazao da, iako njegov život mogu svesti na manje od pedeset godina, ipak njegov božanski život se ne može izračunati ljudskim računanjem. Hristovo postojanje pre njegove inkarnacije nije moguće izmeriti brojkama.“ {Signs of the Times, May 3, 1899}

„Anđeli Božji su sa zaprepašćenjem gledali na Hrista kad je uzeo na Sebe ljudsku prirodu i svoje božanstvo sjedinio sa čovečanskim da bi mogao poslužiti palom ljudskom rodu. To je bilo neshvatljivo čudno čak i za anđele. Bog je ljudima progovorio posredstvom svoje objavljene i pisane Reči, i mi to treba da prihvatimo upravo tako kako je napisano, kako čitamo. Iako možemo pokušavati da razumom shvatimo nešto o našem Tvorcju: o Njegovom postojanju, kako se zlo pojavilo na našem svetu, i sve to; mi o tome možemo mozgati sve dok ne iscrpimo sve mogućnosti našeg poimanja, ali na kraju ćemo se neizbežno osvedočiti da iza svega toga ipak ostaje beskonačnost.“ {7BC 919.5}

*„Gospod Isus Hrist, božanski Božji Sin je **postojao od večnosti, kao odvojena ličnost, a opet jedno sa Ocem. On je bio nadmašujuća slava Neba. On je bio Zapovednik nebeskih izviđača, i sa pravom je prihvatio obožavanje od strane anđela. Ovo nije bila otimanje od Boga. „Gospod me je imao u početku puta svog, pre dela svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova ja sam se rodila. Još ne beše načinio zemlje ni polja ni početka prahu vasiljenskom; **Kad je uređivao nebesa, onde bejah; kad je razmeravao krug nad bezdanom.**““ {RH, April 5, 1906 par. 7}***

„Vladar svemira nije bio sam u svom delu dobročinstva. On je imao Pomoćnika - saradnika koji je cenio njegove namere i mogao deliti njegovu radost u pružanju sreće stvorenim bićima. „U početku beše Reč, i Reč bijaše kod Boga – i Reč beše Bog. Ona u početku beše kod Boga.“ (Jv 1:1,2) Hristos, Reč, jedinorodni Božji Sin, bio je jedno s večnim Ocem – jedne prirode, karaktera i namere, jedino biće koje je moglo sudelovati u svim Božjim namerama i savetovanjima.“ {PP 34.1}

Evo i dve izjave E. J. Waggoner-a i Uriah Smith-a koje nam potvrđuju ono što smo videli:

„Reč je bila „u početku.“ Čovekov um nije u stanju da obuhvati vremenski raspon na koji se ovaj izraz odnosi. Nije dato ljudima da znaju kada ili kako je Sin rođen“ E. J. Waggoner, Christ and His Righteousness, p. 9

„Sam Bog je bez početka, u najranijoj epohi kada je početak mogao biti, period koji je tako dalek da je ograničenim umovima to zapravo večnost, pojavila se Reč 'U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč.' Jovan 1:1“ Uriah Smith, Looking Unto Jesus 1898, p. 10

Pitanje 11 (Jovan 8:58)

„A Isus im reče: Zaista, zaista vam kažem: Ja sam pre nego se Avraam rodio.“ Jovan 8:58

Molim vas lepo, objasnite ovaj stih.

Odgovor:

Ovaj tekst je veoma lako objasniti. „Ja sam“ je Božje ime (2. Mojsijeva 3:14,15) i Hrist je jednostavno tvrdio da nosi ime Očevo jer je njegovo po nasleđu. Ovo ga identifikuje kao božanskog Sina živog Boga.

*„I toliko bolji posta od anđela koliko **nasleđem** preslavnije ime od njihova **dobi**.“ Jevrejima 1:4 (KJV)*

*„Evo, ja šaljem anđela svog pred tobom da te čuva na putu, i da te odvede na mesto koje sam ti pripremio. Čuvaj ga se, i slušaj ga, nemoj da ga rasrdiš, jer vam neće oprostiti greh, jer je **moje ime u njemu**.“ 2. Mojsijeva 23:20, 21*

Ovi stihovi jasno uče da je Hrist nasleđio ime svog Oca. Ovo nasleđe se desilo kada je proizišao pre svega stvorenog (ne u Vitlejemu). Svakako je istina da je Hrist taj koji je govorio Mojsiju iz gorućeg grma i koji je govorio Avramu, Isaku i Jakovu. Takođe je istina da je Hrist bio direktna veza između Boga i otaca. On je *Reč Božja*, veza između Boga i čoveka. Njegove reči su potvrda da je njegov Otac Bog Avrama, Isaka i Jakova.

Dela 3:13: „Bog Avraamov i Isakov i Jakovljevi, Bog otaca naših, proslavi Sina svog Isusa, kog vi predadoste i odrekoste Ga se pred licem Pilatovim kad on sudi da Ga pusti.“

Duh proroštva:

Sledeće nadahnute izjave potvrđuju dosad rečeno. Obratite pažnju ko je nazvan veliki JA SAM u ovim tekstovima.

„Jer Bog beše u Hristu, i svet pomiri sa sobom ne primivši im grehe njihove, i metnuvši u nas reč pomirenja“ (2. Kor 5,19). Na svakoj stranici svete istorije, gde su zapisani Božji postupci prema izabranom narodu, nalaze se sveti tragovi velikog JA SAM.... U svim ovim

otkrivenjima božanskog prisustva, Božja slava se otkrivala kroz Hrista. Ne samo za Spasiteljevog dolaska, već u svim vekovima nakon pada i obećanja o otkupljenju, „Jer Bog beše u Hristu, i svet pomiri sa sobom.“ Hristos je bio temelj i središte žrtvenog sistema u razdoblju patrijaraha i u vreme Izrailjaca. Od pada u greh naših prvih roditelja nije bilo neposrednog razgovora između Boga i čoveka. Otac je svet predao u Hristove ruke da On svojim posredničkim delovanjem otkupi čoveka i opravda autoritet i svetost Božjeg Zakona. Kroz Hrista se ostvarivala svaka zajednica između Neba i palog čovečanstva. Božji Sin je našim prvim roditeljima dao obećanje o otkupljenju. On je bio taj koji se otkrio patrijarsima. Adam, Noje, Avram, Isak, Jakov i Mojsije razumeli su Jevanđelje. Oni su tražili spasenje u čovekovoј Zameni i Jamcu....“ {TMK 102.2}

Kao što možete videti, Bog Otac je veliki JA SAM, to je Njegovo ime. Od greha nije bilo neposrednog razgovora između Boga i čoveka. Sve je moralo ići kroz Hrista, posrednika sveta. Zato je Isus za nas veliki JA SAM:

„U Hristu Isusu je otkrivenje slave božanstva. Sve što ljudsko sredstvo može znati o Bogu radi spasavanja duše, je mera poznanja istine kao što je u Isusu, koju može postići; jer Hrist predstavlja Oca. Najčudesnija istina koju čovek može shvatiti je istina, „Emanuilo, Bog s nama.“ Hrist je mudrost Božja. On je za svet veliki „JA SAM.“ {ST, December 12, 1895 par. 5}

Dozvolimo proroku da da komentar na ovaj često pogrešno shvaćen stih (Jovan 8:58):

*„S ozbiljnom dostojanstvenošću Isus je odgovorio: „Zaista, zaista vam kažem: **JA SAM** pre nego se Avram rodio.“ Veliki skup se utišao. Ovaj galilejski Učitelj tvrdio je da je Božje ime, dato Mojsiju da izrazi pojam večnog prisustva, Njegovo ime. On se proglasio Onim koji večno postoji, koji je bio obećan Izrailju, „kojemu su izlasci od početka, od večnih vremena“. (Mihej 5,2). Ponovo su sveštenici i rabini povikali na Isusa kao bogohulnika. Njegova izjava da je jedno s Bogom ranije ih je podsticala da Mu oduzmu život, a nekoliko meseci kasnije jasno su izjavili: „Za dobro delo ne bacamo kamenja na te, nego za hulu na Boga, što ti, čovek budući, gradiš se Bog.“ (Jovan 10,33). Zato što je bio i što je otvoreno izjavljivao da je Božji sin, namislili su Ga uništiti.“ {EGW, DA 469, 470}*

Mihej 5:2 je proročanstvo o Sinu Božjem, Caru Izraela čiji su izlasci (poreklo) od večnih dana (večnosti). Tvrdeći da ima Božje ime, Isus je tvrdio da je obećani Mesija, Sin najvišeg Boga. Jevreji su razumeli to.

Pitanje 12 (Jovan 14:16)

Nije li Isus jasno učio da je Sveti Duh drugo biće u odnosu na Njega kada je obećao da će poslati „drugog Utešitelja“? „I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek;“ Jovan 14:16

Zašto insistirate na tome da reč „drugi“ ne znači zapravo druga zasebna osoba u odnosu na Isusa Hrista?

Odgovor:

Šta je Hrist mislio kada je rekao „drugog Utešitelja“? Da li je govorio o nekom drugom u odnosu na sebe? Samo nam on može odgovoriti na ovo:

Isus objašnjava šta je mislio samo dva stiha kasnije. On jasno kaže „*Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama.*“ Jovan 14:18. Ovaj „drugi Utešitelj“ je niko drugi do sam Isus Hrist u drugoj formi (duhovnoj formi). On se ne vidi (fizički) kao što se video dok je bio ovde na zemlji. To je upravo ono što On kaže, zapazite: „*Još malo i svet mene više neće videti; a vi ćete me videti; jer ja živim, i vi ćete živeti.*“ stih 19. On je uklonjen od pogleda, ali je i dalje sa nama u Duhu. Sveto pismo potvrđuje ovaj zaključak (da je Gospod Isus taj Duh, a ne neko drugi) kada nam kaže „*A Gospod je Duh: a gde je Duh onde je sloboda.*“ 2. Korinćanima 3:17

Kako su učenici razumeli izraz „drugi Utešitelj“? da li su razumeli da Hrist govori o nekom drugom? Neka oni sami daju odgovor:

„*I reče Mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! Šta je to da ćeš se nama javiti a ne svetu?*“ Jovan 14:22.

Veoma jasno! Juda je očigledno shvatio da je Hrist taj koji će doći k njima, ne neko drugi. Zapazite da njegovo pitanje nije „*Ko?*“ već „*Kako?*“ Juda se nije pitao *ko* će doći k njima kao drugi Utešitelj, već se pitao *kako* će im se Hrist vratiti. Obratite pažnju takođe da kaže „*ćeš*“ što se odnosi na Hrista, ne na nekog drugog. Ovo je veoma jasno. Nije strano za našeg Gospoda da dođe u drugoj formi. To je demonstrirao na putu za Emaus: „*A potom javi se na putu dvojici od njih u drugom obličju, kad su išli u selo.*“ Marko 16:12.

Kada se Isus pojavio „u drugom obličju“ to je i dalje bio On. Kada Isus govori o „drugom Utešitelju“ zašto bi bilo čudno da i to bude On? „*Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama.*“ „*I evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin.*“ Jovan 14:18; Matej 28:20. Hvaljen Gospod! To je tako jasno i jednostavno. Isus je povučen od pogleda, ali njegovo lično prisustvo (njegov lični Duh) je i dalje sa nama.

Dok je gore izneseno dovoljan dokaz, još jasnije se potvrđuje idući još dublje u Reč. Dozvolite da uporedimo šta je Isus rekao o sebi sa onim šta je rekao o drugom Utešitelju. Čitaćemo stihove od 15 do 21:

Isus

„*svet mene više neće videti*“ stih 19
„*a vi ćete me videti*“ stih 19
Isus je bio sa njima u to vreme
„*ja u vama*“ stih 20
„*doći ću k vama*“ stih 18
i evo ja sam s vama u sve dane
do svršetka veka“ Mat. 28:20

Drugi Utešitelj

„*svet*“ „*Ga ne vidi*“ stih 17
„*a vi Ga poznajete*“ stih 17
„*prebiva sa vama*“ (kjev) st. 17
„*u vama će biti*“ stih 17
„*daće vam drugog utešitelja*“ 16
„*da bude s vama vavek*“ 16

Na osnovu ovih stihova možemo videti sličnost između uloge koju će imati drugi Utešitelj, i šta je Isus rekao da će On, ne neko drugi, uraditi.

Još uvek reč koja zbunjuje ljude je „drugi“. Shvatanje ove reči je to što nas vodi do verovanja da to mora biti drugo biće, neko drugi u odnosu na Isusa lično. Ali da li je ovo istina? Da li je to ispravno razumevanje reči? Da li je to poruka za koju je Isus hteo da se odnosi na njegove učenike?

Neka nam Biblija bude tumač. U 1. Samuilu 10:6 čitamo šta je prorok Samuilo rekao Saulu: „*I sići će na te duh Gospodnji, te ćeš prorokovati s njima, i postaćeš drugi čovek.*“

Sada se postavlja pitanje, da li je Saul postao drugo biće? Svakako da nije! Termin „drugi čovek“ znači da će on biti drugi u smislu da će biti ispunjen Duhom Božjim, ali on je i dalje isto biće, ne neko drugi. Kao što možemo videti, kada Biblija koristi reč drugi to ne mora uvek značiti da se radi o drugom biću.

Ako se sa ovim shvatanjem vratimo u Jovan 14:16 i primenimo ovaj princip, videćemo da Isus govori o sebi u trećem licu. To je „drugi Utešitelj“ u smislu 'druge forme, oblića'. Isus je bio sa njima u ljudskom telu, telesnoj formi, ali će doći u drugoj formi, u formi Duha. (Biblija nam zapravo govori da je Hrist učinjen Duhom koji daje život, vidi 1. Kor. 15:45 (KJV). Zato je u vezi Utešitelja rekao „*prebiva sa vama, i u vama će biti*“ (KJV).

Ko je prebivao sa njima u to vreme? Isus.

Ko je trebalo biti u njima? Isus (stih 20)

Kada smo rekli ovo, zapazite sledeće. Ako sledimo Isusove reči da ga „volimo i držimo njegove zapovesti“ dogodiće se sledeće:

1. Otac će nam dati drugog Utešitelja (Jovan 14:15, 16)
2. Isus će nam se otkriti (Jovan 14:21)
3. 'K njemu ćemo doći, i u njega ćemo se staniti.' (Otac i Sin - Jovan 14:23)

Nekome se može učiniti da ako 'volimo Isusa i držimo zapovesti njegove', tri različite stvari će se desiti, ili će drugi Utešitelj doći, ili Isus lično, ili će Otac i Sin doći. Ali ako ispravno razumemo da je sveti Duh Duh Hrista lično, i znajući da Otac i Sin dele isti Duh/život (Rimljanima 8:9; Jovan 5:26) i da su stoga „*dve ličnosti, a opet jedno u duhu, srcu i karakteru.*“ {*YI, December 16, 1897 par. 5*} onda možemo shvatiti i harmonizovati ova 3 različita ishoda. Drugi Utešitelj je Duh Isusa lično, koji je takođe i Očev Duh. Zato kada Utešitelj dođe, imaćemo Oca i Sina koji prebivaju sa nama (Jovan 14:23).

Duh proroštva:

„*Zaodenut ljudskošću, Hrist nije mogao lično biti na svakom mestu; stoga je, sveukupno, za njihovo dobro bilo da ih napusti, da ode kod svog Oca, i da pošalje svetog Duha da bude njegov naslednik na zemlji. Sveti Duh je On lično, razdvojen od ličnosti čovečanstva i nezavisan od nje. On će predstavljati sebe kao prisutnog na svakom mestu posredstvom svog svetog Duha, kao sveprisutan.* „*A utešitelj, Duh Sveti, kog će Otac poslati u ime moje, On će (iako ga niste videli), {OVAJ IZRAZ JE DODAT OD STRANE ELLEN WHITE.} vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh (Jovan 14:26).* „*Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem; jer ako ja ne idem, utešitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću Ga k vama.*“ (Jovan 16:7).“ {14MR 23.3}

Ne može biti jasnije od ovoga. Gospodnji prorok vam govori da je „sveti Duh Isus Hrist lično ali razdvojen od ličnosti čovečanstva.“

Reč „razdvojen“ znači: *Prugast; neodeven; lišen.* (rečnik Noah Webster 1828)

Ko je jedino božansko biće koje je uzelo ljudsku prirodu? To je bio Isus Hrist. Prema Duhu proroštva, sveti Duh je Isus Hrist *razdvojen* od ličnosti čovečanstva (od ljudske prirode), ili bez svog ljudskog oblića. Drugim rečima, neviden ljudskim očima:

„*Kada osude preplave dušu, setite se Hristovih reči, setite se da je on nevidljivo prisustvo u ličnosti svetog Duha, i on će vam biti mir i uteha koji su vam dati, otkrivajući vam da je sa vama,*

Sunce Pravednosti, raspršujući vašu tamu. „Ko ima ljubav k meni“, rekao je Hrist, „držaće reč moju; i Otac moj imaće ljubav k njemu; i k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se staniti.“ Letter 124, 1897. “ {DG 185.2}

Uz sve ovo iznad navedeno, reč utešitelj dolazi od grčke reči (3857 *parakletos*) koja je upotrebljena pet puta u Novom zavetu (Jovan 14:16, 26; 15:26; 16:7; 1. Jovanova 2:1). Jedna od njih je prevedena kao zastupnik.

„Dečice moja! Ovo vam pišem da ne grešite; i ako ko sagraši, imamo zastupnika kod Oca, Isusa Hrista pravednika.“ 1. Jovanova 2:1

Isti stih nam govori da je naš *parakletos* (zastupnik ili utešitelj) Isus Hrist pravednik.

Pitanje 13 (Jovan 16:13)

„A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti šta čuje, i javiće vam šta će biti unapred.“ Jovan 16:13. Ne dokazuje li ovaj stih da je Sveti Duh zasebno biće u odnosu na Hrista jer se „On“ u stihu odnosi na njega?

Odgovor:

Ovo je dobro pitanje. Odgovor zavisi od našeg shvatanja toga kako se Isus ponekad izražavao. Da vidimo nekoliko primera i šta možemo da naučimo.

Matej 13:41 „Poslaće Sin čovečiji anđele svoje, i sabraće iz carstva Njegovog sve sablazni i koji čine bezakonje.“

Matej 16:27-28 „Jer će doći Sin čovečiji u slavi Oca svog s anđelima svojim, i tada će(On) se vratiti svakome po delima njegovim. Zaista vam kažem: imaju neki među ovima što stoje ovde koji neće okusiti smrt dok ne vide Sina čovečijeg gde ide u carstvu svom.“

Jovan 9:35-37 „Isus ču da ga isteraše napolje; i našavši ga reče mu; veruješ li ti Sina Božijeg? On odgovori i reče: Ko je, Gospode, da Ga verujem? A Isus mu reče: i video si ga, i koji govori s tobom On je.“

U ovim primerima vidimo da Isus govori o sebi u trećem licu. On upućuje na sebe kao 'on' više puta nego što kaže 'ja'. Ovo je bio uobičajen način govora u ono vreme (videti takođe Matej 13:37, 20:18 itd.). Ovo je slučaj koji imamo sa stihom o kom je postavljeno pitanje. Hrist je upućivao na sebe u trećem licu. Duh istine je Isusov duh i On (Isus svojim duhom) će nas uputiti na svaku istinu. Biblija je veoma jasna po ovom pitanju. To je Hristov duh koji prebiva u nama, ne neko drugi.

„I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svog u srca vaša, koji viče: Ava Oče!“ Galatima 4:6

Hrist je taj koji ispunjava naša srca:

„Koji siđe to je Onaj koji i iziđe više svih nebesa da ispuni sve.“ Efescima 4:10

Biblija nam jasno kaže da je sveti Duh Gospod Isus:

„A Gospod je Duh: a gde je Duh onde je sloboda.“ 2. Kor. 3:17

„Tako je i pisano: Prvi čovek Adam postade u živa duša, a poslednji Adam duh koji oživljuje.“ (KJV)

RSV kaže to na ovaj način: „poslednji Adam je postao životodavni Duh“

Duh proroštva:

Dok je istina da je Duh oslovljen kao „on“, takođe je oslovljen i kao „onaj(onoga)“. Takav izraz ne bi mogao biti upotrebljen ako je Duh zasebno biće kao Otac i Sin. Ovde su neki primeri iz Biblije i Duha proroštva:

„Ovaj duh svedoči našem duhu da smo deca Božija. A tako i Duh pomaže nam u našim slabostima: jer ne znamo za šta ćemo se moliti kao što treba, nego *sam* Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim. Ispitujući u kakvo ili u koje vreme javljaše Duh Hristov u njima, napred svedočeći (*on*) za Hristove muke i za slave po tome; I svedoči Jovan govoreći: Videh Duha gde silazi s neba kao golub i stade na Njemu.“ Rimljanima 8:16, 26; 1. Petrova 1:11; Jovan 1:32

„Kad Božji Duh osvoji srce, On preobražava i život.“ {EGW, DA 173.1}

„Sveti Duh teži da prebiva u svakoj duši. Ako je (*on*) počastvovan gost, oni koji ga prime biće upotpunjeni u Hristu; Dobro delo koje je započeto biće dovršeno; a svete misli, nebeska osećanja i Hristoliki postupci će zauzeti mesto nečistih misli, izopačenih osećanja i buntovnih postupaka.“ {EGW, 18MR 47.3}

„Umesto da bude suzbijen i potisnut, Sveti Duh bi trebalo da bude dobrodošao, a Njegovo prisustvo ohrabrujuće.“ {EGW, NPU Gleaner, May 26, 1990 par. 4}

Kao što smo jasno videli, i Biblija i Duh proroštva koriste termin „onaj/ono“ kada govore o Duhu, što nije slučaj kada se govori o Ocu i Sinu.

Pitanje 14 (Dela 5:3, 4; Efescima 4:30)

„A Petar reče: Ananija! Zašto napuni sotona srce tvoje da slažeš Duhu Svetome i sakriješ od novaca što uze za njivu? ... Ljudima nisi slagao nego Bogu.“ Dela 5:3, 4. Jasno nam je rečeno u ovom stihu da je Sveti Duh Bog. Kako ćete objasniti ovaj tekst koji je očigledno trinitarijanski?

Biblija nam govori da ne žalostimo Svetog Duha. „I ne ožalošćavajte Svetog Duha Božijeg, kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja.“ Efescima 4:30. Nije li ovo još jedan dokaz da je Sveti Duh zasebna osoba koja može biti ožalošćena?

Odgovor:

Ovo su dobra i popularna pitanja. Bavićemo se ovim stihovima jer su usko povezani. Postoji bitan princip koji će nam pomoći da razumemo ove stihove. Pitanje koje moramo

postaviti sebi je 'kada je sveti Duh ožalošćen, ko je *zapravo* ožalošćen?' Da li Bog i Hrist ili neko drugi nazvan 'Bog sveti Duh?'

„*A Gospod reče: Neće se **duh moj** do veka preti s ljudima, jer su telo; neka im još sto dvadeset godina. Pokaja se **Gospod** što je(on) stvorio čoveka na zemlji, i bi **mu** žao u srcu.*“ 1. Mojsijeva 6:3, 6.

Ovo je veoma jasan tekst. Moramo uvek imati na umu da Duh pripada Bogu; to je Duh *Božji* jer proističe iz Njega (Jovan 15:26). Kada žalostimo Duha *Božjeg* mi *zapravo* žalostimo Boga lično. U 5. poglavlju Dela nam je jasno rečeno da je Sveti Duh Duh *Gospodnji*.

„*A Petar reče: Ananija! Zašto napuni sotona srce tvoje da **slažeš Duhu Svetome** i sakriješ od novaca što uze za njivu? Kad je bila u tebe ne beše li tvoja? I kad je prodade ne beše li u tvojoj vlasti? Zašto si dakle takvu stvar metnuo u srce svoje? Ljudima nisi slagao **nego Bogu**. A Petar joj reče: Zašto se dogovoriste da iskušate Duha Gospodnjeg? Gle, noge onih koji tvog muža zakopaše pred vratima su, i izneće te.*“ Dela 5:3, 4, 9.

„*A **Gospod je Duh**: a gde je Duh onde je sloboda.*“ 2. Korinćanima 3:17

Ovaj tekst nam jasno govori *ko* je taj Duh. Stoga, ono što je Petar *zapravo* rekao Ananiji je: 'lažuci Božjem Duhu nisi slagao čoveku, već Bogu lično!' Petar *nije* informisao Ananiju da je slagao „Bogu Duhu svetom“. Ananija je slagao Bogu (Gospodu) lično, ne nekom drugom! Kada žalostimo Duha mi žalostimo samog Boga u njegovom srcu, a ne nekog drugog.

Prorok Isaija nam je zabeležio izveštaj koji nadalje potvrđuje ovu istinu:

Isaija 63:9-11 „*U svakoj tuzi njihovoj On beše tužan, i anđeo, koji je pred Njim, spase ih. Ljubavi svoje radi i milosti svoje radi On ih izbavi, i podiže ih i nosi ih sve vreme. Ali se odmetaše i žalostiše Sveti Duh Njegov; zato im posta neprijatelj, i ratova na njih. Ali se opomenu starih vremena, Mojsija, naroda svog: gde je Onaj koji ih izvede iz mora s pastinom stada svog? Gde je Onaj što metnu usred njih Sveti Duh svoj?*“

Duh proroštva:

„*Kako možete, oh, kako možete žalostiti svoga Izbavitelja? Kako možete da Ga obeščašćujete pred Njegovim anđelima i pred ljudima? Kako možete da žalostite svetoga Duha Božjeg? Kako možete da dajete priliku sotoni i njegovim anđelima da se uzdižu i trijumfuju nad onima koji tvrde da su verni podanici Isusa Hrista?*“ {TM 431.1}

Žalostiti Izbavitelja = žalostiti svetog Duha Božjeg. Ovo se odnosi na Isusa Hrista jer je Duh njegov život.

„*Davanje Duha je davanje **Hristovog života**.*“ {DA 805.3}

„*Hrist je izjavio da će nakon svog vaznesenja, kao krunski poklon, poslati svojoj crkvi krunski dar Utešitelja, koji će zauzeti njegovo mesto. **Ovaj Utešitelj je sveti Duh - duša njegovog života**, efikasnost njegove crkve, svetlost i život sveta. Svojim Duhom Hrist šalje pomirujući uticaj i silu koja odgoni greh.*“ {EGW, RH, May 19, 1904 par. 1}

Ovo znači da je sveti Hristov Duh život i slava, a ne neko zasebno biće:

„Isus teži da u njih utisne misao da im, dajući svog svetog Duha, on daje slavu koju je Otac dao njemu, da on i njegov narod mogu biti jedno u Bogu.“ {EGW, 2MR 36, 37}

Tako da je Sveti Duh život, duša, slava i prisutnost Isusa Hrista. Ovo Ellen White misli kada govori o Svetom Duhu. To je nevidljivo lično prisustvo Boga i Hrista. Sveti Duh i Hrist je njihova lična osobenost, ne druga osoba. Zapazite „*Bog je ličnost i Hrist je ličnost.*“ {ISAT 343}. Stoga, Sveti Duh je ličnost Boga i Hrista. to je njihova sveprisutnost; zapazite „*On (Hrist) će predstaviti sebe kao prisutnog na svakom mestu svojim Svetim Duhom, kao sveprisutan.*“ {14MR 23}

Prema tome, „*Ovo se odnosi na sveprisutnost Hristovog Duha, koji se zove Utešitelj.*“ {14MR 179}, i tako „*Duhom će Otac i Sin doći i prebivati sa vama.*“ {BEcho, January 15, 1893 par. 8}

„Isus odgovori i reče mu: Ko ima ljubav k meni, držaće reč moju; i Otac moj imaće ljubav k njemu; i k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se staniti.“ „Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njime, i on sa mnom.“

„Kroz Duha imamo vezu sa Ocem i Sinom. „Grešnik tada stoji pred Bogom kao pravednik; on je u naklonosti Neba, i kroz Duha ima zajedništvo sa Ocem i Sinom.“ {3SM 191}

„Jovan je, u uverenju živog iskustva, rekao: „Šta videsmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.“ Kroz svog Duha, Hrist radi da privuče ljude k sebi; a mi, kao ljudska bića, treba da saradujemo sa njim; njegova sila je ta koja daje efikasnost našem trudu.“ {RH, January 6, 1891 par. 10}

Pitanje 15 (Rimljanima 8:26,27)

„A tako i Duh pomaže nam u našim slabostima: jer ne znamo za šta ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim. A Onaj što ispituje srca zna šta je misao Duha, jer po volji Božijoj moli se za svete.“ Rimljanima 8:26, 27. Prema ovom tekstu Sveti Duh je takođe naš posrednik pred Ocem. Ovo je jasan dokaz da je Sveti Duh zasebno biće koje takođe posreduje za nas kao Hrist. Molim vas za komentar.

Odgovor:

Ovaj tekst se koristi kao pretpostavka da Bog Sveti Duh posreduje za nas pred Bogom Ocem. Ali stih ne pominje reči „pred Ocem“. U suštini 8. poglavlja Rimljana, po pitanju identiteta ovog Duha koji posreduje za nas, Pavlovi komentari su veoma jasni.

Rimljanima 8:27 „A Onaj što ispituje srca zna šta je misao Duha, jer po volji Božijoj moli se za svete.“

Rimljanima 8:34 „Ko će osuditi? Hristos Isus koji umre, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas?“

Pavle jasno tvrdi da je Hrist naš posrednik. Hrist je taj koji ispituje srca (Otkrivenje 2:23) i samo je On kvalifikovan da bude naš posrednik jer je on sam naš prvosveštenik (Jevrejima 2:17; 3:1). Samo nam Hrist može pomoći u našim slabostima (Jevrejima 4:15; 5:2). Pavle nam

dalje kaže da je Isus *jedini* posrednik između nas i Boga; ne može postojati drugi zastupnik ili posrednik (1. Timotiju 2:5).

Stih u Rimljanima 8 nam jednostavno govori da Hrist, Svojim Duhom, posreduje za nas i pomaže nam da znamo za šta da se molimo. Ove molitve, nadahnute Njegovim Duhom, su predstavljene Ocu posredstvom našeg jedinog posrednika. Hrist tako čini dvostruko delo posredovanja. On je fizički na Nebu, a svojim Duhom u našim srcima. Samo tako Hrist može biti istinski zastupnik i posrednik (Efescima 2:18).

Na kraju, Pavle precizno definiše šta je taj Duh o kojem on govori. U istom poglavlju čitamo:

*Rimljanima 8:9-11 „A vi niste u telu nego u duhu; jer **Duh Božji** u vama živi. A ako ko nema **Duh Hristov**, on nije Njegov. A ako je **Hristos u vama**, onda je telo mrtvo greha radi a Duh je život pravednosti radi. A ako li živi u vama **Duh Onog** koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživeće i vaša smrtna telesa **Duhom svojim koji živi u vama.**“ (prevod KJ)*

Duh proroštva:

Pogledajmo šta Gospodnji prorok ima da kaže:

*„Imamo **samo jedan kanal** kroz koji možemo pristupiti Bogu. Naše molitve mog doći Njemu kroz **samo jedno ime** - Gospoda Isusa našeg zastupnika. **Njegov Duh** mora **nadahnuti** naše molbe. Tuđi oganj se nije smeo koristiti u kadionici koja se njihala pred Bogom u svetinji. Tako da bi naše molitve bile prihvatljive Bogu, **sam Gospod** mora zapaliti u **našim srcima** goruću želju. **Sveti Duh** iznutra mora posredovati za nas uzdisanjem koje se ne može iskazati.“ {EGW, RH, February 9, 1897 par. 10}.*

Predivna izjava! Sveti Duh ne „posreduje za nas pred Bogom“ kao što mnogi pretpostavljaju. Ne, prorok jasno kaže da Sveti Duh posreduje za nas „iznutra“. Naše molitve dolaze kroz samo **JEDAN** kanal, ne dva! Taj jedini kanal je naš Gospod Isus. **Isusov** Duh, „njegov Duh“, nas nadahnjuje dok se molimo. To „sam Gospod“ rasplamsava naša srca! Ko je ovaj „Gospod“? To je Isus, niko drugi! Jasno je da je Hrist jedini koji nadahnjuje naše molbe. On ih izvlači i iznosi pred Oca na nebu.

„Dok Isus služi u nebeskoj svetinji, On takođe služi i u Crkvi na Zemlji preko svog Duha.“ {DA 166}

Koliko službenika je ovde pomenuto? Nije li samo jedan, Gospod Isus? Da, „*Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus.*“ 1. Timotiju 2:5. Ovaj posrednik radi na dva nivoa. Na nebu **u telu** posreduje pred Ocem, i On (Isti taj: Isus) je u našim srcima **svojim Duhom**. Ali to je u oba slučaja jedan i isti Isus koji je na nebu i takođe u našim srcima. (Videti Kološanima 1:27; 3:11, Galatima 1:16, Jovan 5:56; 14:17, 18, 20, 23; 15:4; 17:23, Rimljanima 8:10 itd.). U svakom od ovih tekstova se jasno kaže da je Hrist u nama, **ne** neko drugi. Ipak Hrist nije u nama svojim fizičkom telesnom formom, već Duhom svojim jer je On i telo (Jovan 1:14) a takođe je i Duh (1. Kor. 15:45). Nemamo dva posrednika; samo jednog, čoveka Hrista Isusa.

„Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus.“ 1. Timotiju 2:5

Pitanje 16 (2. Korinćanima 13:13)

„Blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista i ljubav Boga i Oca i zajednica Svetog Duha sa svima vama. Amin.“ 2. Korinćanima 13:13. Ovaj uobičajen Pavlov pozdrav je jasna demonstracija njegovog trinitarijanskog verovanja. Zašto bi inače spomenuo svu trojicu ako nije mislio na Trojstvo?

Odgovor:

Prvo se mora zapaziti da ovo *nije* Pavlov uobičajen pozdrav. Klasičan i uobičajen pozdrav Pavla (i ostalih) se može naći u uvodu poslanica u kojima se dosledan pozdrav izražava na ovakav način „Blagodat vam i mir od Boga Oca našeg i Gospoda Isusa Hrista.“ 1. Korinćanima 1:3 (pogledati takođe Rimljanima 1:7; 2. Kor. 1:2; Galatima 1:3; Filibljanima 1:2; Kološanima 1:2; 1. Solunjanima 1:1; 2. Solunjanima 1:2; 1. Timotiju 1:2; 2. Timotiju 1:2; Titu 1:4; Filimonu 1:3; 1. Petrova 1:2; 2. Jovanova 1:3)3.

Tekst govori o:

- 1) Blagodati Gospoda Isusa Hrista
- 2) Ljubavi Božjoj
- 3) Zajednici Svetog Duha

U ovom stihu izraz Bog je upotrebljen samo jednom i u kontekstu određene osobe. Očigledno da je to Bog Otac o čijoj se ljubavi govori u ovom stihu i, sudeći prema Jovan 3:16, on nas je toliko voleo da je dao svog Jedinorodnog Sina da bi nam dao blagodat da bismo mogli biti privučeni u zajednicu sa njima *kroz* Duha.

Efescima 2:18 „Jer On dovede k Ocu oboje kroz jednog duha.“ (KJV)

Isus je rekao „Isus odgovori i reče mu: Ko ima ljubav k meni, držaće reč moju; i Otac moj imaće ljubav k njemu; i k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se staniti.“

Na koji način će Otac i Sin biti sa nama i u nama? „**Ne znate li da ste vi crkva Božija, i Duh Božji živi u vama?**“ 1. Korinćanima 3:16

Molimo zapazite da Pavle nije rekao da ćemo imati zajednicu *sa* Svetim Duhom, već „zajednicu *Duha svetog*.“ Šta je mislio pod tim? Kada je Pavle govorio o zajednici *Svetog Duha*, on je upućivao na to kakva će naša zajednica biti. To bi značilo da je sveti Duh sredstvo kojim ćemo imati komunu ili zajednicu *sa* Bogom i Isusom Hristom.

1. Jovan 1:3 izjavljuje: „Šta videsmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; **a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.**“

Prema Jovanu, mi imamo zajednicu *sa* Ocem i Njegovim Sinom, *kroz* Svetog Duha. Pavle je želeo da hrišćani u Korintu ostanu u ovom iskustvu kao i mi danas, iskustvu ili istinskoj zajednici *sa* Ocem i Njegovim Sinom *kroz* Svetog Duha.

Pitanje 17 (1. Petrova 2:21)

„Jer nikad proroštvo ne bi od čovečije volje, nego naučeni od Svetog Duha govoriše sveti Božiji ljudi.“ 2. Petrova 1:21. Sveti Duh je nadahnuo proroke. Ne dokazuje li ovo da je on autor Pisma i stoga božansko biće?

Odgovor:

Pismo je zaista dato od Svetog Duha. Petar jasno objašnjava identitet Duha koji je nadahnuo proroke:

„Koje spasenje tražiše i ispitivaše za nj proroci, koji za vašu blagodat prorekoše; Ispitujući u kakvo ili u koje vreme javljaše **Duh Hristov u njima**, napred svedočeci za Hristove muke i za slave po tome;“ 1. Petrova 1:10, 11

Ovo je predivno svedočanstvo u korist istine da je Isus začetnik i dovršitelj naše vere. Pismo je nadahnuto *Njegovim Duhom* i stoga je svedočanstvo Isusa Hrista.

Duh proroštva:

„**Spasitelj je govorio preko svih proroka.** „Duh Hristov u njima, napred svedočeci za Hristove muke i za slave po tome.“ 1. Petrova 1:11.“ {DA 234.1}

„Blagoslovena Biblija nam daje poznanje velikog plana spasenja, i pokazuje nam kako svaki pojedinac može imati večni život. **Ko je autor ove knjige? - Isus Hrist.** On je Istiniti Svedok, i svojim kaže, „I ja ću im dati život večni, i nikad neće izginuti, i niko ih neće oteti iz ruke moje.“ {FE 308.2}

Pitanje 18 (1. Jovanova 5:7)

„Jer je troje što svedoči na nebu: Otac, Reč, i Sveti Duh; i ovo je troje jedno.“ 1. Jovanova 5:7. Ovo je jasan i jednostavan tekst koji dokazuje da su Otac, Sin i sveti Duh jedan Bog. Kako možete nastaviti da odbacujete Trojstvo u svetlu ovog dokaza?

Odgovor:

Tekst iz 1. Jovanove 5:7 nabroja troje i kaže da su jedno. Trinitarijanac će razumeti da to znači da su oni jedan Bog. To se događa tako što se dodaje reč 'bog' posle 'jedno' gde se stih završava. Ali to se ovde ne navodi. Stih zapravo objašnjava da se 'jedno' odnosi na *svedočanstvo* koje se nosi, ne na ličnosti Boga. Oni su jedno u istom *svedočanstvu*. Iz konteksta poglavlja (čak i cele poslanice) učimo da se Jovan ne bavi tumačenjem doktrine ko je Bog (ili koliko osoba/bića ima). Neposredan kontekst tog teksta nudi jednostavan odgovor. Pročitajmo 8. stih gde se nabrajaju drugo 'troje':

8 I troje je što svedoči na zemlji: duh, i voda, i krv; i troje je zajedno.

Jedinstvo o kom se govori u ovom stihu ne odnosi se na prirodu duha, vode i krvi. Pre će biti da se slažu u jednom. Oni su jedno u tome što nose isto svedočanstvo: „zajedno“. Ovo je očigledno bilo kom čitaocu. Ovo je upravo to što Jovan misli u 7. stihu. On koristi skoro iste reči, razrađujući ih više u 8. stihu. „Ovo troje“ (Otac, Reč, Duh) on kaže, „su jedno“. Ne jedan Bog (ili božanstvo, kao što neki nazivaju), kao što bi mnogi voleli da veruju, već **JEDNO U SVEDOČANSTVU**. Svi se slažu u davanju jednog svedočanstva, u nošenju jednog svedočanstva. Ovo je jasno značenje teksta.

Koje je to svedočanstvo kojim se Jovan bavi u ovom poglavlju?

5 Ko je koji svet pobeđuje osim onog koji veruje da je Isus Sin Božji?

10 Koji veruje Sina Božijeg ima svedočanstvo u sebi; koji ne veruje Bogu načinio Ga je lažom, jer ne verova svedočanstvu koje svedoči Bog za Sina svog.

Koje je to svedočanstvo koje je Bog dao za svog Sina? Šta je to što je posvedočeno na nebu i zemlji? Šta to „ovo troje je jedno“ svedoče? Molimo obratite pažnju kako Otac, Reč i Duh svedoče istu stvar:

Svedočanstvo Oca:

*Matej 3:17 I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.
Matej 17:5 Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih; i gle, glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; Njega poslušajte.*

Svedočanstvo Sina Božjeg:

Jovan 10:36 Kako vi govorite Onome kog Otac posveti i posla na svet: Huhu na Boga govoriš, što rekoh: Ja sam Sin Božji?

Duh takođe svedoči kroz apostole (Jovan 15:26; 1. Jovanova 5:10)

Dela 5:32 I mi smo Njegovi svedoci ovih reči i Duh Sveti kog Bog daje onima koji se Njemu pokoravaju.

Dela 8:37 A Filip mu reče: Ako veruješ od svega srca svog, možeš. A on odgovarajući reče: Verujem da je Isus Hristos Sin Božji.

Dela 9:20 I odmah po zbornicama propovedaše Isusa da je On Sin Božji.

(I mnoga druga svedočanstva koja su dali ljudi pokrenuti Svetim Duhom)

Prema tome, kada pokušamo ovim tekstom da učimo da su troje su-jednake, su-večne božanske osobe ili bića. Takođe kršimo Jovanovo svedočanstvo kada poričemo da je Božji Sin rođen (Jovan 3:16) od Oca od večnih dana (Mihej 5:2) koji su toliko daleko u večnosti da se ne mogu izračunati ili predvideti (7BC 919, ST, May 3, 1899 par. 4). Naučavati tri su-jednaka, su-večna bića znači narušavati odnos Otac-Sin. To je poricanje da je Isus Sin živog Boga, svodenje tog plemenitog i neopisivog odnosa na nivo metafore i igranja uloga! Ljudi koji koriste ovaj tekst da uče Trojstvo (negirajući Sina Božjeg) samo služe svrsi uništenja svedočanstva koje Nebo pokušava da nam otkrije!

Sada, kada smo iz Svetog pisma jasno odgovorili na ovaj stih, dopuštajući da tumači samo sebe, dopustite nam da vidimo šta kažu neki biblijski komentari na ovaj stih:

„Sporne reči su našle svoj put u KJV Bibliju putem Erazmovog grčkog teksta. Rečeno je da je Erazmo ponudio da uključi sporne reči u svoj grčki zavet ako mu bude pokazan samo jedan grčki manuskript koji ih sadrži. Biblioteka u Dablinu je proizvela takav manuskript (poznat kao 34), i Erazmo je uključio pasus u svoj tekst. Sada se veruje da su kasnija izdanja Vulgate stekla

tekst greškom pisara koji je uključio egzegetski marginalni komentar u biblijski tekst koji je prepisivao. Sporne reči su široko korišćene kao podrška doktrine o Trojstvu, ali, u pogledu tako nadmoćnih dokaza protiv njihove autentičnosti, njihova podrška je bezvredna i ne bi trebalo biti korišćena. Uprkos njihovom pojavljivanju u Vulgati, Katolički komentar na Sveto pismo po pitanju ovih reči otvoreno priznaje: „Sada se generalno smatra da je ovaj tekst, nazvan Comma Johanneum, interpeticija koja se u ranom dobu uvukla u stari latinski tekst i Vulgatu, ali je svoj put našla u grčki tekst jedino u 15. i 16. veku.“ (Thomas Nelson and Sons, 1951, p. 1186) (The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol.7, p. 675)

Pitanje 19 (Otkrivenje 1:4, 5)

„Od Jovana na sedam crkava koje su u Aziji: blagodat vam i mir od Onog koji jeste, i koji beše, i koji će doći; i od sedam duhova koji su pred prestolom Njegovim; I od Isusa Hrista, koji je Svedok verni, i Prvenac iz mrtvih, i Knez nad carevima zemaljskim, koji nas ljubi, i umi nas od greha naših krvlju svojom;“ Otkrivenje 1:4, 5. Molim vas objasnite zašto se ovaj stih ne može upotrebiti da se podrži Trojstvo?

Odgovor:

Ovaj stih je nekom broju ljudi bio zagonetan. Zašto Jovan šalje pozdrav „od sedam Duhova koji su pred prestolom njegovim?“ Moramo dozvoliti Bibliji da objasni samu sebe i poteškoće će nestati. Pitanja koja trebamo postaviti ovde su:

1. Šta se podrazumeva pod sedam Duhova?
2. Zašto se pominje *sedam* Duhova u pozdravu?

Da počnemo sa prvim pitanjem. Sedam duhova su četiri puta pomenuta u Bibliji. Setite se da je broj sedam broj koji predstavlja savršenstvo. To se vidi mnogo puta kroz celo Pismo. Da vidimo šta možemo naučiti dok gledamo druge slučajeve po pitanju sedam Duhova:

Otkrivenje 3:1 „I anđelu sardske crkve napiši: Tako govori **Onaj što ima sedam Duhova Božijih**, i sedam zvezda: znam tvoja dela, da imaš ime da si živ, a mrtav si.“

Otkrivenje 4:5 „I od prestola izlazahu munje i gromovi i glasovi; i **sedam žižaka** ognjenih gorahu pred prestolom, **koje su sedam duhova Božijih**.“

Otkrivenje 5:6 „I videh, i gle, nasred prestola i četiri životinje, i posred starešina Jagnje stajaše kao zaklano, i imaše sedam rogova, i sedam očiju, **koje su sedam duhova Božijih** poslanih po svemu svetu.“

Iz ovoga učimo da Hrist ima sedam Duhova Božijih. Takođe se nazivaju sedam žižaka i sedam očiju. Hrist ima sedam Duhova Božijih. Ali šta predstavljaju sedam žižaka i sedam očiju?

U Zaharija 4:1-10 čitamo da sedam žižaka takođe predstavlja Duha Božjeg: „Potom vrati se anđeo koji mi govoraše, i probudi me kao čoveka koji se budi oda sna. I reče mi: Šta vidiš? A ja rekoh: Vidim, eto, svećnjak sav od zlata, i gore na njemu čaša, i sedam žižaka njegovih na njemu, i sedam levaka za **sedam žižaka** što su gore na njemu... A anđeo koji govoraše sa mnom odgovori i reče mi: Zar ne znaš šta je to? I rekoh: Ne, gospodaru moj. A on odgovori i reče mi govoreći: To je reč Gospodnja Zorovavelju: ne silom ni krepošču nego **Duhom mojim**, veli Gospod nad vojskama.“

Onda nam se u 10. stihu kaže: „*Jer ko je prezreo dan malih stvari? Jer će se radovati kad vidi kamen merački u ruci Zorovavelju, onih sedam očiju Gospodnjih koji prelaze svu zemlju.*“

Dakle, kao što možemo da vidimo, sedam žižaka su oči Gospodnje, koje predstavljaju Duha Božjeg. Pomoću duha je Bog svuda prisutan. Drugi stihovi koriste ovu simboliku da predstave ovu istinu.

2. Dnevnika 16:9 „*Jer oči Gospodnje gledaju po svoj zemlji da bi pokazivao silu svoju prema onima kojima je srce celo prema Njemu. Ludo si u tom radio; zato će odsada biti ratovi na te.*“

Priče 15:3 „*Oči su Gospodnje na svakom mestu gledajući zle i dobre.*“

Svojim Duhom Bog je prisutan svuda; kao što je pokazano gore, sedam Duhova Gospodnjih znači ili predstavlja Duh Božji, sveti Duh. Ovo se ne odnosi na drugu osobu, jer Hrist *ima* sedam Duhova.

Sada da odgovorimo na naše drugo pitanje: zašto se pominje sedam Duhova u pozdravu? Odgovor leži u samom pozdravu. Zapazite da je pozdrav upućen ka *sedam* crkava. Ovih sedam crkava su označene pojedinačno u 2. i 3. poglavlju. Bog je podario specijalan deo Svog Duha svakoj crkvi. Kroz tog Duha Bog šalje svoju blagodat ka sedam crkava. Ovo se, prirodno, iznosi uvek kada se Bog obraća crkvama govoreći: „*Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.*“ (videti Otkrivenje 2:7, 11, 17, 29; 3:6, 13, 22). Ovo se javlja sedam puta u Otkrivenju, po jednom za svaku crkvu, i iz tog razloga Jovan spominje sedam Duhova koji su pred prestolom.

„*Od Jovana na sedam crkava koje su u Aziji: blagodat vam i mir od Onog koji jeste, i koji beše, i koji će doći; i od sedam duhova koji su pred prestolom Njegovim; I od Isusa Hrista, koji je Svedok verni, i Prvenac iz mrtvih, i Knez nad carevima zemaljskim, koji nas ljubi, i umi nas od greha naših krvlju svojom;*“

Ova vrsta pozdrava je veoma česta u Novom zavetu. Evo nekoliko primera:

„*Blagodat vam i mir od Boga Oca našeg i Gospoda Isusa Hrista.*“ Efescima 1:2

„*Blagodat vam i mir od Boga Oca našeg i Gospoda Isusa Hrista.*“ Filibljanima 1:2

(videti takođe Rimljanima 1:7; 1. Korinćanima 1:3; 2. Korinćanima 1:2; Galatima 1:3; Kološanima 1:2; 1. Solunjanima 1:1, 2; 2. Solunjanima 1:2; 1. Timotiju 1:2; 2. Timotiju 1:2; Titu 1:4; Filimonu 1:3; 1. Petrova 1:2).

„*Da bude s vama blagodat, milost, mir od Boga Oca i od Gospoda Isusa Hrista, Sina Očevog, u istini i u ljubavi.*“ 2. Jovanova 3.

Kao što se može videti, svi pisci, uključujući i Jovana pisca Otkrivenja, koriste pozdrav blagodat i mira od Oca i Sina. u Otkrivenju 1:4 Jovan dodaje „sedam Duhova“ što je, kao što smo videli, Sveti Duh. Blagodat i mir Božji dolaze kroz Svetog Duha (Rimljanima 5:5; 15:13). Naziva se *sedam* duhova zato što postoji *sedam* crkava kojima se Duh obraća svaki put. Ova prelepa istina pokazuje kako prisno i lično Božji Duh rukovodi. Hrist, koji ima sedam Duhova, je lično zainteresovan za svakog pojedinog člana svoje crkve i On dolazi ka nama *Svojim* Duhom.

Pitanje 20 (Otkrivenje 4:8)

„I svaka od četiri životinje imaše po šest krila naokolo, i unutra puna očiju, i mira ne imaju dan i noć govoreći: Svet, svet, svet Gospod Bog Svedržitelj, Koji beše, i koji jeste, i koji će doći.“ Otkrivenje 4:8. Sigurno da se ovaj tekst odnosi na Oca, Sina i svetog Duha. Zašto bi inače bilo rečeno Svet, svet, svet?”

Odgovor:

Ovo je uobičajeno pitanje na koje je veoma jednostavno odgovoriti. Ovaj stih trostrukim izražavanjem opisuje Božju beskonačnost i večnost:

1. Koji beše
2. Koji jeste
3. I koji će doći

On je Bog prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Večni Bog je tako obožavan rečima „Svet, svet, svet“. Ovo se dalje potvrđuje kada pogledamo kontekst poglavlja gde učimo da se na tronu nalazi samo jedna osoba: „I odmah bih u duhu; i gle, presto stajaše na nebu, i na prestolu seđaše **neko**.“ Otkrivenje 4:2.

Paralelni tekst u knjizi proroka Danila objašnjava na ovaj način:

*„Gledah dokle se postaviše prestoli, i **starac** sede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto Mu beše kao plamen ognjeni, točkovi Mu kao oganj razgoreo. Reka ognjena izlažaše i tečaše ispred Njega, hiljada hiljada služaše Mu, i deset hiljada po deset hiljada stajahu pred Njim; sud sede, i knjige se otvoriše.“ Danilo 7:9, 10.*

Nakon što Biblija beleži četiri životinje govoreći „Svet, svet, svet“, u 9. i 10. stihu čitamo sledeće:

*„I kad daše životinje slavu i čast i hvalu **Onome** što seđaše na prestolu, što živi va vek veka, Padoše dvadeset i četiri starešine pred **Onim** što seđaše na prestolu, i pokloniše se Onome što živi va vek veka, i metnuše krune svoje pred prestolom govoreći...“*

Iz pomenutih stihova je očigledno da postoji samo jedno biće koje sedi na prestolu, a iz Danila 7 i Otkrivenja 4 i 5 znamo da je ovo biće Otac. Biblija nam jasno predstavlja Oca na prestolu, i Isusa, Jagnje, pored prestola.

Tako da ovaj stih nikako ne dokazuje Trojstvo; radije nam potvrđuje da je jedini Bog Biblije, koji sedi na prestolu svemira, Otac.

Blagodati vam i mir od Boga Oca i Sina Njegovog Isusa Hrista!